

Μεγάλα ιστορικά γεγονότα με βάση το έργο του αγίου Νεοφύτου του Εγκλείστου

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Σάββα Παρή Θεολόγου

Η κατάληψη της Κύπρου από τον Ισαάκιο Κομνηνό και η κατάληψη των Ιεροσολύμων από τον Σαλαχαντί

Μέσα σε αυτό το νέο πλαίσιο, ένας γόνος της οικογένειας των Κομνηνών, ο Ισαάκιος Κομνηνός, κατόρθωσε να αναλάβει, με πλαστά έγγραφα, τη διοίκηση της Κύπρου, την οποία και απέσπασε από τη Βυζαντινή Αυτοκρατορία το 1185, ανακηρύσσοντας τον εαυτό του ανεξάρτητο ηγεμόνα του νησιού[1].

Η εποχή αυτή χαρακτηρίζεται από πλούτο και χλιδή για τους ξένους, από

εξαθλίωση και ανέχεια για τους ντόπιους, από δύναμη και πολεμικές περιπέτειες, αλλά και από έριδες, δολοπλοκίες, πάθη, συνωμοσίες και φόνους.

Για επτά ολόκληρα χρόνια διήρκεσε η τυραννική διοίκηση της Κύπρου από τον Ισαάκιο, όπως αναφέρει και ο άγιος Νεόφυτος: «Επτά γάρ έτη εκρατήθη η χώρα αυτή ανταρτικώς και εβασιλεύθη παρ' Ισαακίου του Κομνηνού και επικράνθη ού μετρίως»[2].

Ο Άγιος θεώρησε την άφιξη και επικράτηση του Ισαακίου στο νησί ως την απαρχή των δεινών και σύγκρινε τη δράση του με την αντίστοιχη κατάκτηση των Ιεροσολύμων από τον Σαλαχαντί το 1187.

«Κρατηθείσης μέν γάρ της Ιερουσαλήμ υπό του αθέου Σαλαχαντί, της δε Κύπρου υπό Ισαακίου του Κομνηνού, μάχαι λοιπόν και πόλεμοι, ταραχαί και ακαταστασίαι, λαφυραγωγίαι και δειναί συναντήσεις, την γην, εν η οι δηλωθέντες ήρξαν, κατεκάλυψαν νεφέλης και ομίχλης πλέον»[3].

Τον σουλτάνο Σαλαχαντί, που κατέλαβε τα Ιεροσόλυμα και εξεδίωξε τους Λατίνους μετά τη μάχη του Χαττίν, ο άγιος Νεόφυτος τον αποκαλεί άθεο και αναφέρει ότι αυτός κατείχε τον Πανάγιο Τάφο του Κυρίου[4]. Τα δύο αυτά παράλληλα γεγονότα επέφεραν δεινές συγκρούσεις, τόσο στην Κύπρο όσο και στους Αγίους Τόπους. [\(περισσότερα...\)](#)